

---

9 izgalmas hét - Anyai örömökre készülve

9 izgalmas hét - Anyai örömökre készülve

Megosztás

- [Facebook \(opens in new window\)](#)
- [Twitter \(opens in new window\)](#)
- [Pinterest \(opens in new window\)](#)
- [Download \(opens in new window\)](#)
- [<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?> E-mail \(opens in new window\)](#)

Juci cica szobamacska. Csak nyáron lakik kertes házban, amikor a nyaralónkba költözik a család. Az egyik augusztusi csillagos éjszaka Juci számára meghozta a szerelmet. És rá 65 napra öt kiscicát – immár a lakásba.

Alig költöztünk haza szeptemberben a városba, rögtön feltűnt, hogy Juci két héttel korábbi, látványos és bizony kissé céda viselkedése nem tér vissza. Márpedig a macskák köztudottan olyan periódusokban tüzelnek, hogy ez a nyár végi flörtök után ismét aktuális lett volna. Ráadásul Juci hasán kezdtek a mellbimbók megduzzadni és egyre rózsaszínűbbek lettek. Mikor pedig a pocakja gömbölyödni kezdett és étvágya egy kubikos napszámoséhoz közelített, akkor már nem volt semmi kétségünk: Juci anyai örömök elé néz.

Mi is örültünk. Ugyan voltak kétségeink, de alapjában véve nagyon izgatottan vártuk, hogy megszülessenek a kismacskák. Juci szemmel láthatóan óvatosabb lett, nem ugrott helyből a szekrény tetejére és nem is ábrándozott hosszan az ablakban egy kis csatangolásról. Viszont sokkal jobban kereste a társaságunkat, nagyon igényelte a simogatást, a becézgetést. És néha hajlandó volt a kedvünkért játszani is a plüss egerével, de szemében némi tétova kétség ült: “ilyen vacak kis játékok – gondolta -, mikor rám az élet nagy csodája vár...”

Mivel Juci étvágya szinte kielégíthetetlen volt, igyekeztünk napjában többször enni adni neki, kisebb porciókban. A junior szárazeledel mindig rendelkezésére állt, és szintén a junioros konzervből kapott bőven és többször a nap folyamán. Az állatorvos megnyugtatott minket, az aggodó rokonságot, hogy ez a fajta macskaeledel a vemhes cica megnövekedett kalcium-, fehérje-, és vitaminigényének megfelelő összetételű, ezért nem is írt föl más

készítményt.

Juci cica úgy a 8. hét körül elkezdte újra felfedezni a lakást. Benézett a konyhába, a spejzba, a fürdőszobába a mosógép mögé, minden fiókba és ládába, a nyitott szekrényekbe. Amint rájöttünk, hogy a megfelelő "szülőszoba" után kutat, azonnal készítettünk neki egy remek helyet. Mégpedig a zongora alatt. Az ugyanis eléggé védett hely volt, nem túl messze a családtól, de azért nyugisnak tűnt és kellemes félhomály uralkodott benne. Ide tettük azt a majd félméteres, macskányi dobozt, amelynek volt vagy 20-25 centis pereme is és kibéleltük egy nem túl puha párnával. További párnákat készítettünk elő, hogy a szülés procedurája után ki tudjuk cserélni egy tisztára az elhasznált bélést.

Juci leereszkedően megtekintette a helyet, de nem tartózkodott benne hosszan. Reméltük, azért megjegyezte ezt a remek lehetőséget. Közben Juci hasa lassan hordónyi lett és gyakori simogatásaink során éreztük, hogy a kölykök benn hancúroznak. Tudtuk, már nincs messze az idő.

Egyik este Juci cica hangos, kurrogó miákolással kezdett le-föl járni, egyre idegesebben, egyre tétovábban. Néha elbizonytalanodott, dorombolva lefeküdt ide-oda, majd továbbállt. Végül erélyes nyávogással befeküdt az ágyunkba, előtte alaposan összekaparva maga alá az ágyneműt. Bár kényelmesen, oldalára fekvé elhelyezkedett, készen a kiscicák fogadására, én határozottan ám gyöngéden megemeltem és betettem a zongora alá készített "szülőszobába". (Ami nem volt kis mutatvány, próbáljon meg bárki, egy vemhes, éppen szülő macskával a karjaiban bekúszni egy zongora alá!)

Jucit látszólag sorsára hagytuk, de pissenés nélkül leselkedtünk a fal mentén. Láttuk, ahogy kibújik az első, formátlan kis csomag, amit Juci kötelességtudóan tisztára nyalt, a gyermekét követő placentát egy-két harapással bekapta és elrágta a köldökzsinórt. Az így útjára indított kiscica azonnal mamája hasához kúszott, és szopni kezdett. Majd két órán át lestük a csodát, addig három kiscica látta meg napvilágot. Mármint érezte meg, hiszen vakon jöttek a világra az apróságok. Elhatároztuk, most már lefekszünk, hiszen lassan éjfél volt. De persze senki nem tudott elaludni, és amikor egy órával később belestünk az alomba, immár öt kiscica szopott elernyedtt és elégedetten doromboló anyjuk hasán. Vízzel kínáltuk a boldog cicamamát és közvetlenül az alom mellett hagytunk tejet és némi ennivalót. Boldogak voltunk, hogy Juci pontosan tudta a dolgát, követte a természet parancsát és nem volt szüksége sem a mi, sem az állatorvos segítségére. Anya lett, mi pedig immár 6 macska boldog gazdái vagyunk.

[Vissza a junior cikkekhez](#)

Source URL:

<https://www.whiskas.hu/junior/orokbefogadas-kiscica-erkezik/9-izgalmas-het-anyai-oromokr-e-keszulve>